

górach, dolinach

Parafia św. Klemensa I, papieża i męczennika w Ustroniu

nr 2 (1462) Luty 2025

Bł. Ks. Michał Sopoćko

Kolejny numer dostępny będzie od niedzieli:

23 Luty 2025

wizyta duszpasterska

Kołodowanie

Nowi kandydaci

POMAGAMY

KTÓRY MÓWIŁ PRZEZ PROROKÓW

Ks. Rafał Dendys

Tajemnica Trójcy Świętej była objawiona człowiekowi stopniowo abyśmy mogli przyswoić sobie tę trudną rzeczywistość. Można się spotkać ze stwierdzeniem, że Stary Testament jest czasem, kiedy działa Bóg Ojciec w Nowym Testamencie objawia się Syn Boży a czasy Kościoła, czyli również dzisiejsze należą do Ducha Świętego. Takie stwierdzenie jest oczywiście do pewnego stopnia uprawnione, ale trzeba pamiętać, że działanie jednej z Osób Trójcy Świętej jest równocześnie

działaniem pozostałych. Katechizm Kościoła przypomina zresztą, że:

„Duch Święty działa z Ojcem i Synem od początku aż do wypełnienia zamysłu naszego zbawienia. Dopiero jednak w «czasach ostatecznych», zapoczątkowanych odkupieńczym Wcieleniem Syna, zostaje On objawiony i udzielony, uznany i przyjęty jako Osoba” (Katechizm Kościoła Katolickiego, 686).

Mówi o tym również wyznanie wiary między innymi wtedy, kiedy mówimy, że Duch Święty działał przez proroków. Mamy tu na myśli przede wszystkim wydarzenia i osoby występujące w Starym Testamencie. Duch Święty działał w prorokach, napełniając ich mądrością i świadomością Bożej woli, aby mogli przemawiać w Jego imieniu i prowadzić ludzi na ścieżkach prawdy i sprawiedliwości. Nazywany często Bożym Duchem jest źródłem natchnienia dla tych którzy mają być przekazicielami Woli Bożej. Mówi o tym między innymi król Dawid: „*Duch Pański mówi przeze mnie i Jego słowo jest na moim języku*” (2 Sm 23,2). Prorok zatem używa siebie, by dzięki niemu Duch Święty mógł być słyszany. Mimo iż lud słyszy proroka, rozpoznaje barwę jego głosu, potrafi wskazać osobliwe słownictwo czy sposób artykulacji, to jednocześnie jednak słuchacze nie mają wątpliwości, że – zgodnie z zapewnieniem proroka – tym, co słyszą, jest „*Wyrocznia Pana!*” oraz że właśnie „*Tak mówi Pan!*”.

w Starym Testamencie Bóg wybierał ludzi – mężczyzn i kobiety, gotowych na to, by stawać się Jego pomocnikami: pocieszycielami, przewodnikami i głosem sumienia Jego ludu. Działają oni z inspiracji i pod natchnieniem Ducha. To właśnie „*Duch Boży*” przemawia ustami Izajasza, Jeremiasza, Ezechiela i innych proroków.

Oddziaływanie „*Ducha Bożego*” na człowieka Biblia Hebrajska przedstawiała w sposób obrazowy. Choć ma ono charakter wewnętrzny, to przedstawiane bywa jako „*wzięcie w posiadanie*”. Duch „*owładnął*” lub „*opanował*” człowieka (por. Sdz 14,6,19; 15,14; 1 Sm 10,6; Ez 11,5); Duch „*wstąpił*” w człowieka (por. Ez 2,2; 3,2) lub po prostu „*jest w nim*” (por. Lb 27,18); Duch „*spoczął na nim*” (por. Iz 11,2), „*przyoblókł go*” (por. Sdz 6,34; 1 Krn 27,18) lub po prostu „*jest nad nim*” (por. Sdz 3,10; 11,29). Wszystkie te określenia wskazują na opanowanie człowieka przez pochodzącą od Boga „*nieosobową siłę*” – „*moc*”, która z nieodpartą siłą skłania go do działania zgodnego z wolą Bożą. Jednocześnie Pan Bóg pozostawia człowiekowi pełną kontrolę nad tym w jaki sposób chce działać i czy w ogóle takie działanie podejmuje. Wolność ludzka jest dla Boga priorytetem. Bóg woli przekonywać niż zniewalać, czego przykładem może być postać Jonasza, który miał głosić Niniwie nawrócenie, ale nie za bardzo miał na to ochotę. Pan Bóg poprzez różne doświadczenia przekonuje go, że da radę i że jego działanie ma sens. Wielu proroków nie jest od początku przekonanych do swojej misji muszą dopiero odkrywać w sobie ten Głos Boży, ale kiedy już podejmują działanie oddają się działaniu Ducha Bożego bez reszty.

Również dzisiaj misja prorocka Kościoła jest jednym z fundamentalnych zadań, jakie postawione zostały przed wspólnotą wierzących. Jest to misja, która wywodzi się z samej istoty Kościoła, z jego powołania do głoszenia Słowa Bożego i prowadzenia ludzi na drogach prawdy i sprawiedliwości. Działalność prorocka współcześnie jest kontynuacją misji proroków Starego Testamentu, przejętą i udoskonaloną przez Jezusa Chrystusa oraz Jego Apostołów. Oznacza to, że każdy z nas jest powołany a nawet zobowiązany do bycia prorokiem. Rozumiemy to jako nieustanną gotowość do bycia przekazicielem Bożej Woli, nawet jeżeli wydaje nam się, że sytuacja nas przerasta. Czasem potrzeba napomnienia, słowa przestrogi czy nawet dezaprobaty wobec czyjegoś postępowania. Zawsze jednak trzeba to robić w Duchu Bożej Miłości i troski o człowieka. Pamiętajmy również, że nie każda sytuacja będzie wymagała naszej bezpośredniej interwencji czasem wystarczy, kiedy prorok jest po prostu świadkiem i pozostaje wierny Bogu wyrażając to swoją postawą i otwartością na Jego działanie.

BŁOGOSŁAWIONY KS. MICHAŁ SOPOĆKO

Piotr Kamiński

Drodzy czytelnicy, zapewne wielu z nas zna postać świętej siostry Faustyny Kowalskiej. Nadchodzący luty jest natomiast okazją do poznania bliżej jej spowiednika, bł. Michała Sopoćki.

Michał Sopoćko urodził się 1 listopada 1888 roku w Juszewszczyźnie na Wileńszczyźnie w ubogiej rodzinie szlacheckiej, pielęgnującej tradycje patriotyczne. Mimo problemów materialnych rodzice zadbali o podstawowe wykształcenie dzieci. Wybór drogi życiowej i wczesne odczytanie powołania Michał zawdzięcza moralnej postawie rodziców, ich głębokiej pobożności i miłości rodzicielskiej. Rodzina wspólnie modliła się i razem regularnie dojeżdżała wozem konnym na nabożeństwa do odległego o 18 km kościoła parafialnego.

Po ukończeniu szkoły miejskiej w Oszmianie, w 1910 r. Sopoćko rozpoczął czteroletnie studia w seminarium duchownym w Wilnie. Naukę mógł kontynuować dzięki zapomodze przyznanej mu przez rektora. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 czerwca 1914 r. Kapłańską posługę rozpoczął jako wikariusz w parafii Taboryszki koło Wilna.

W 1918 r. otrzymał pozwolenie na wyjazd do Warszawy, na studia na Wydziale Teologicznym UW. Jednak choroba, a później działania wojenne uniemożliwiły mu podjęcie studiów. Zgłosił się na ochotnika do duszpasterstwa wojskowego. Prowadził działalność duszpasterską w szpitalu polowym i wśród walczących na froncie żołnierzy. Starał się wykonywać swoją posługę jak najlepiej mimo kolejnych kłopotów zdrowotnych. W 1919 r. Uniwersytet Warszawski wznowił działalność i ks. Sopoćko zapisał się na sekcję teologii moralnej oraz na wykłady z prawa i filozofii, które ukończył magisterium w 1923 r.; trzy lata później uzyskał tam tytuł doktora teologii. W latach 1922-1924 studiował także w Wyższym Instytucie Pedagogicznym. W czasie studiów był nadal kapłanem wojskowym (aż do roku 1929).

W 1924 roku powrócił do rodzimej diecezji; w 1927 roku został mianowany ojcem duchownym, a rok później wykładowcą w Seminarium Duchownym i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

Po 1932 r. poświęcił się głównie pracy naukowej. Podjął naukę języków: niemieckiego, angielskiego i francuskiego, których znajomość ułatwiła mu studiowanie. Habilitował się w 1934 r. na Uniwersytecie Warszawskim. Pracy dydaktyczno-naukowej oddawał się aż do II wojny światowej. Pozostawił po sobie liczne publikacje z tego okresu.

Od 1932 r. był spowiednikiem sióstr ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Tam spotkał siostrę Faustynę Kowalską, która od maja 1933 r. została jego penitentką. Spotkanie to okazało się ważne dla obojga. Ona znalazła w nim mądrego spowiednika, który był inspiratorem powstania jej Dzienniczka Duchowego, a on za jej przyczyną stał się czcicielem Miłosierdzia Bożego i stworzył podstawy teologiczne tego kultu.

W czasie okupacji niemieckiej, aby uniknąć aresztowania, musiał ukrywać się w okolicach Wilna. Był założycielem zgromadzenia zakonnego Sióstr Jezusa Miłosiernego. Od 1944 r., gdy Seminarium Duchowne w Wilnie wznowiło działalność, wykładał w nim aż do jego zamknięcia przez władze radzieckie. Ponieważ groziło mu aresztowanie, wyjechał w 1947 roku do Białegostoku, gdzie w seminarium wykładał pedagogikę, katechetykę, homiletykę, teologię pastoralną i ascetyczną. Uczył też języków łacińskiego i rosyjskiego.

Jeszcze przed wojną zaczął prowadzić intensywną akcję trzeźwościową w ramach Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego. W latach 50. zorganizował szereg kursów katechetycznych dla zakonnic i osób świeckich, a także wykłady otwarte o tematyce religijnej przy parafii farniej w Białymstoku. W 1962 r. przeszedł na emeryturę, ale do końca swych dni uczestniczył aktywnie w życiu diecezji, pracował naukowo i publikował. Zmarł w domu Sióstr Misjonarek przy ul. Poleskiej 15 lutego 1975 r., w dzień wspomnienia świętego Faustyna, patrona siostry Faustyny Kowalskiej. Został pochowany na cmentarzu w Białymstoku.

30 listopada 1988 r. dokonano ekshumacji jego doczesnych szczątków w celu przeniesienia ich do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Białymstoku. 28 września 2008 r. w tym właśnie sanktuarium miała miejsce uroczysta beatyfikacja ks. Michała.

Niech żywot bł. księdza Michała zachęca nas do pogłębiania naszej wiary i sięgania po jej wartościowe źródła, a także otwiera nas na działanie Ducha Świętego w naszym życiu.

ROK JUBILEUSZOWY

Ks. Szymon Pawlus

Obchodzenie specjalnego roku łaski znane było w tradycjach bliskiego wschodu od najdawniejszych czasów. Żydzi co siedem lat mają w tradycji obchodzić rok szabatowy, szczególnie rok, w którym bardziej starają się czynić miłosierdzie i być blisko Boga. Jednak po 7 takich wydarzeniach, czyli po 49 zwykłych latach Żydzi obchodzą Rok Jubileuszowy, najbardziej uroczysty, w którym *de facto* powinni jeżeli mają taką możliwość jedynie czynić miłosierdzie, odpoczywać i być blisko Boga. Wszystko na ten temat możesz przeczytać oczywiście w Piśmie Świętym (*Kpl* 25, 8-17).

Od 1300 roku chrześcijanie, którzy bardziej przez wyprawy krzyżowe poznali zwyczaje żydowskie, otworzyli się na wpływy judaizmu. Papież Bonifacy VIII postanowił na kształt żydowskiego jubileuszu ustanowić specjalny rok święty obchodzony co 100 lat. Następni papieże obchodzili takie wydarzenia co 50 lat, później 33, a ostatecznie od połowy XV wieku obchodzimy Rok Jubileuszowy co 25 lat.

Co ciekawe biskup Rzymu może ogłosić Rok Jubileuszowy częściej niż co 25 lat. W 1933 roku obchodziliśmy rocznicę zbawczej śmierci Chrystusa, w 1983 ponownie św. Jan Paweł II ustanowił z tej samej przyczyny Rok Jubileuszowy. Czy więc mamy spodziewać się kolejnego Roku Jubileuszowego już za 8 lat? Z ostatnich informacji wynika, że jak najbardziej.

Hasłem przewodnim Roku Jubileuszowego 2025 jest nadzieja. Papież Franciszek podkreśla, że jest to wartość, której światu dzisiaj potrzeba szczególnie. Toczą się wojny w Ukrainie, na Bliskim Wschodzie, istnieje zagrożenie wybuchem kolejnych w innych miejscach świata. W wielu krajach ludzie są prześladowani, trwa kryzys migracyjny, ludzi dotykają klęski naturalne.

Wyjątkowe w tym Roku Jubileuszowym jest to, że została ogłoszona jego maskotka - Luce. Kościół w ten sposób próbuje wyrazić swoje z troską o los młodych w Kościele. W trakcie tego roku jubileuszowego zostaną dokonane dwie kanonizacje - bł. Karola Acutisa, oraz bł. Piotra Frassetiego.

Z rokiem Jubileuszowym związana jest tradycja przechodzenia przez konkretne drzwi, w konkretnych miejscach - głównie w kościołach Rzymu. Każda diecezja jednak, dla tych, którzy do Rzymu wybrać się nie mogą, ma stworzyć okazje przeżycia jubileuszu na miejscu. W diecezji bielsko-żywieckiej Kościoły Jubileuszowe to:

Andrychów – Kościół Parafialny Świętego Macieja

Bielsko-Biała – Kościół Parafialny Najświętszego Serca Pana Jezusa

Bielsko-Biała – Katedra Świętego Mikołaja

Bielsko-Biała Hałcnów – Bazylika Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny

Cieszyn – Kościół Parafialny Świętej Marii Magdaleny

Czechowice-Dziedzice – Kościół Parafialny Świętego Andrzeja Boboli (Księża Jezuici)

Istebna – Kościół Parafialny Dobrego Pasterza

Kęty – Kościół Parafialny Świętych Małgorzaty i Katarzyny

Oświęcim – Kościół Parafialny Świętego Maksymiliana Męczennika

Rajcza – Kościół Parafialny Świętego Wawrzyńca Diakona i Męczennika oraz Świętego Kazimierza

Rychwałd – Bazylika Świętego Mikołaja

Skoczów – Kościół Parafialny Świętych Apostołów Piotra i Pawła

Żywiec – Konkatedra Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

KOLEĐOWANIE 2024/25

CHÓR AVE

4 stycznia o godzinie 16.30 uczestniczyliśmy w koncercie kolęd w wykonaniu chóru Ave oraz solistów. Dziękujemy za ten czas uwielbienia Boga w Jego wcieleniu. Niech Nowonarodzone Dziecię obdarzy błogosławieństwem całą naszą parafię.

MY TYLKO NA CHWILĘ

W Niedzielę świętej rodziny po Mszy o 18.00 zaprosiliśmy wszystkich parafian na koncert kolęd w wykonaniu zespołu „My Tylko na chwilę”. Dziękujemy zespołowi za tą chwilę świątecznej refleksji.

SZPASOWICI - JASEŁKA

W niedzielę 12 stycznia 2025 o godzinie 13.00 w naszym kościele wystąpił amatorski zespół teatralny Szpasowici z Zabłocia. Grupa zaprezentowała przedstawienie jasełkowe. Dziękujemy artystom za chwilę Bożonarodzeniowej refleksji.

Nowi kandydaci na ministrantów

W niedzielę Świętej Rodziny, 29 grudnia, o godzinie 10.30 przyjęliśmy do grona kandydatów na ministrantów trzech chłopaków. Życzymy im głębokiej wiary, wytrwałości i odwagi w służbie przy ołtarzu.

NASI DRODZY JUBILACI GRUDNIA!

Agata Szarzec

1 - 09

Kukla Krystyna

Królikowski Jacek

Kąkol Jadwiga

Dubiel Jerzy

Bajorek Ryszard

Kapicka Agata

Sikora Wiesława

Ożana Jerzy

Kosiński Roman

Graczyk Maria

Martynek Anna

Kopczyńska Dorota

Sikora Alicja

10 - 20

Gluzza Józef

Sopel Jan

Cieślak Marian

Majewska Alina

Rzepka Teresa

Kamiński Wiesław

Sulak Dorota

Zajac Daniela

Stefańska Grażyna

Sumara Grażyna

Kolaczyk Józef

Modzelewski Antoni

Pająk Gabriela

Bojda Marta

Łusiak Krystyna

21 - 31

Legierski Ernest

Brachaczek Krystyna

Bukowczan Andrzej

Klajman Maria

Szewczyk Wanda

Groszkowska Maria

Romańska Józefa

Grzesiok - Żurek Małgorzata

Pawłowski Maciej

Legierski Jan

Sztwiertnia Grażyna

Wantulok Lidia

Stec Anna

Suchy Bogumił

Barszcz Janina

Smagacz Barbara

Błachut Stanisława

Jankowska - Bem Katarzyna

*Jubilatom życzymy wielu łask Bożych,
opieki Najświętszej Maryi Panny, darów Ducha Świętego
oraz radości, pomyślności i najlepszego zdrowia!*

*Gdzie jest miłość i mądrość,
tam nie ma strachu ani niewiedzy.
Gdzie jest cierpliwość i pokora,
tam nie ma gniewu, ani zamętu.
Gdzie jest ubóstwo z radością,
tam nie ma ani żądzy, ani chciwości.
Gdzie jest spokój i rozmyślanie,
tam nie ma troski, ani błędzenia.
Gdzie jest bojaźń Pańska dla strzeżenia swego domu
(por. Łk 11,21),
tam nieprzyjaciel nie ma możliwości wtargnięcia.
Gdzie jest miłosierdzie i umiejętność rozróżniania,
tam nie ma ani zbytku, ani zatwardziałości serca.*

Św. Franciszek poprzez swoje cenne rady wprowadził nas na drogę duchową, której celem jest bezgraniczna miłość Boga. Miłowanie Go ponad wszystkim i wszystko, bez żadnych wątpliwości. Wtedy wszystkie rzeczy odnajdą swoje miejsce, należną im wartość, znaczenie i sens.

Co ma na celu rozwój życia chrześcijańskiego? Ma on zrodzić w duszy większe *pragnienie* dobra prawdziwego, które pomoże jej oddalić od tego, której jest tylko pozorne, nietrwale, złudne. Ma wyrobić niej wielkie pragnienia, które jedynie Bóg jest w stanie spełnić. Jest On bowiem Bogiem wszechmocnym i byłoby wielką ujmą dla Niego, gdyby stworzenie nie chciało prosić Go o wielkie rzeczy, które, widziane ze strony stworzenia, wydać się mogą nierealne, ogromne, ale nie bynajmniej takimi dla Boga. “Nie ma sensu podsuwać Bogu naparstka w prośbą o kroplę wody. Bóg nie może nam dać mniej niż wszystko. Mamy tu naprawdę alternatywę: wszystko albo nic. (Cyt. za S. Tugwell, *Osiem błogosławieństw*).

Dusza musi przestać się niepokoić, oddalić obawy, jakoby realizacja zadań, które stawia przed nią Bóg, była niemożliwa. Mimo chwilowych trudności pamiętać musi, że dla Boga nie ma nic niemożliwego (zob. Łk 1,37). Najwyższy nie daje niczego po to tylko, aby zaspokoić ludzkie pragnienia, osobiste cele czy miłość własną. Wszystko natomiast, czego udziela, także negatywne doświadczenia, mają cel głębszy i wyższy. W ostateczności jest nim intymna i pełna twórczej mocy wspólnota z Nim. Postęp w życiu chrześcijańskim objąć musi wszystkie pragnienia i wszystkie doświadczenia, także, a może przede wszystkim, doświadczenia trudne, bolesne, budzące w człowieku wątpliwości, stawiające go przed niewygodnym pytaniem, czy aby Bóg jest blisko, czy rzeczywiście go kocha, czy pomoże przezwyciężyć w nim to, co sprawia trudność i co niepokoi? Odpowiedzi udzielić zdoła wyłącznie miłość, która stawia miłującego niejako poza i ponad tym, co po ludzku niemożliwe. Autentyczna miłość jest “ekstatyczna”, wychodzi poza to, co zdaje się być rozumne i możliwe, przenosząc w pewną “nierozumność”, w obszar tego, co możliwe jest w Bogu i z Jego pomocą. Tylko miłość każe osiągać cnotę, zdobywać zdolność do czynienia dobra, do bycia gotowym do realizowania wartości duchowych w myśleniu i działaniu.

Życie duchowe ma swój początek w aktywności Ducha Świętego. Działa On od wewnątrz osoby ludzkiej i przejawia się na zewnątrz w tym, co ona przeżywa, czego doświadcza, co myśli i czego pragnie.

Człowiek święty jest osobą bogatą w cnoty, które przytacza Franciszek grupując je w pary: miłość i mądrość, cierpliwość i pokora, ubóstwo i radość, pokój i rozmyślanie, bojaźń Pańska, miłosierdzie i delikatność. Ich obecność w życiu oddala bojaźń i niewiedzę, gniew i zamęt, chciwość i skąpstwo, zatroskanie i roztargnienie, nieprzyjaciela, zbytek i zatwardziałość serca.

WIZYTA DUSZPASTERSKA I OKRES BOŻEGO NARODZENIA

25 stycznia 2025 zakończyliśmy tegoroczną Wizytę duszpasterską czyli kolędę. Pragniemy w tym miejscu z serca podziękować wszystkim parafianom którzy z otwartym sercem i szczerymi chęciami zaprosili do swojego domu kapłana prosząc o błogosławieństwo ale też chwilę zwyczajnej rozmowy. Dla nas księży to również błogosławiony czas spotkania i okazja do osobistego kontaktu. Doświadczenie Waszej gościnności i dobrego serca jest dla nas również potwierdzeniem, że nasza posługa ma sens. Dlatego jeszcze raz wyrażamy wdzięczność za każde dobre słowo, uśmiech i sympatyczną atmosferę ale również za wszystkie uwagi i prośby które Państwo przekazaliście kapłanowi a które postaramy się wcielić w życie.

Również w tym miejscu dziękujemy za zaangażowanie tym wszystkim parafianom którzy aktywnie uczestniczyli w przygotowaniu parafii na święta Bożego Narodzenia przede wszystkim troszcząc się o wygląd i dekorację świątyni w tym czasie i przez cały rok. Wszystkim z serca Błogosławimy i Życzymy obfitości Łask Bożych w rozpoczętym 2025 roku.

Ks. Wiesław Bajger, Ks. Rafał Dendys, ks. Szymon Pawlus

IM WIĘCEJ ŚWIATŁA TYM CIEMNIEJ

Michał Luniew

Skojarzenia ze światłem mogą być różne, ale zazwyczaj światło to coś pozytywnego: wskazuje drogę, często występuje Piśmie Świętym, daje ciepło, pomaga znaleźć zgubione rzeczy w ciemności, zachęca do wstania i pracy, poprawia nastrój i pewnie jeszcze wiele innych rzeczy mamy dzięki światłu. Dzisiaj równie często światło kojarzy się z ekranem, w który patrzą po kilka godzin dziennie dzieci i młodzież i coraz dłużej dorośli. Z badań wynika, że światło emitowane z tabletów, telefonów komórkowych i komputerów przyciąga młodych ludzi nawet po 5-6 godzin dziennie. To jest czas, który wszystkie poprzednie pokolenia przeznaczały w większości na kontakty z rówieśnikami, grę w piłkę, przebywanie na podwórku, jazdę na rowerze – to pokolenie tym właśnie różni się od pozostałych stąd w sposób szczególny trudno zrozumieć osoby urodzone po 1995 roku z nieograniczonym dostępem do Internetu. „iGen” taki tytuł ma książka, która próbuje odpowiedzieć na pytanie: dlaczego dzieciaki dorastające w sieci są mniej zbuntowane, bardziej tolerancyjne, mniej szczęśliwe – i zupełnie nieprzygotowane do dorosłości?

Określenie iGEN wywodzi się ze słowa „Internet” (stąd „i”), nazw urządzeń elektronicznych używanych najczęściej przez to pokolenie, jak iPad, iPhone czy iWatch, a także słowa „generacja” czyli ang. pokolenie. Określenie iGen oznacza pokolenie internetu. Jako pierwsza wprowadziła je do powszechnego użytku amerykańska profesor psychologii Jean Twenge.

Urodzeni po 1995 roku, dorastali z telefonem komórkowym, mieli konto na Instagramie, zanim poszli do liceum, nie pamiętają czasów sprzed internetu. W książce dr Jean Twenge nakreśla portret nowego pokolenia, które dojrzewa wolniej i wyrasta na bardziej znerwicowane – ale również bardziej tolerancyjne i bezpieczne – od poprzednich pokoleń. Jego przedstawiciele trzymają się z dala od pokus dla dorosłych, takich jak alkohol czy seks, ale też unikają odpowiedzialności wiążącej się z dorosłością – nie śpieszy im się z nauką jazdy, wyprowadzką z domu ani z osiągnięciem finansowej samodzielności. Są otwarci i postępowi, a przy tym rozważni jak żadne wcześniejsze pokolenie młodych ludzi.

Cechy i trendy charakteryzujące to pokolenie mogą wydawać się zdumiewające lub nawet sprzeczne z intuicją, ale jeśli chcemy z powodzeniem nawiązywać z nim kontakty – czy to jako rodzice, pedagodzy, czy w pracy – musimy zrozumieć, kim są jego przedstawiciele i dlaczego zachowują się w taki a nie inny sposób. Obecne podziały pokoleniowe są głębsze i szersze niż kiedykolwiek w historii.

Media społecznościowe i esemesowanie wypierają inne formy rekreacji i komunikowania się – iGen spędza mniej czasu z przyjaciółmi i rodziną, co może wyjaśniać niespotykany dotąd u młodych ludzi poziom lęku, depresji i samotności. Ale technologia to nie jedyna rzecz wyróżniająca tę generację. Korzystając ze swoich obszernych badań, odkrywczych wywiadów i głębokiej analizy danych zgromadzonych od ponad 11 milionów respondentów na przestrzeni kilku dekad, Twenge pokazuje, że wyjątkowość osób z tego pokolenia przejawia się również w sposobie spędzania czasu, zachowaniu, a wreszcie w zaskakującym stosunku do religii, seksualności i polityki.

Całkowita dominacja smartfonów odbija się na każdej sferze życia nastolatków z iGen, od interakcji społecznych po zdrowie psychiczne. To pierwsze pokolenie, które miało nieograniczony dostęp do internetu – przez cały czas. Podczas gdy ta nowa grupa młodych ludzi wkracza w dorosłość, wszyscy musimy spróbować ich zrozumieć. Ponieważ kierunek, w jakim pójdą, wyznacza kierunek naszego kraju.

Powyżej przedstawiłem ogólny zarys treści. Nie sposób w szczegółach przytoczyć wszystkich danych oraz wniosków z nich płynących, ale postaram się napisać chociaż kilka kwestii. Kilka poprzednich pokoleń wychowywało się w podobny sposób, tzn., że przedstawiciele poszczególnych roczników przeznaczali mniej więcej tyle samo czasu na szkołę, prace domowe oraz spotkania z rówieśnikami. Pokolenie iGen poświęca dużo mniej czasu na spotkania, a jeżeli już do nich dochodzi to często w obecności rodziców lub opiekunów. Zarówno rodzice (nadopiekuńczość) oraz wielogodzinne i codzienne spędzanie czasu patrząc w ekrany powodują, że młodzi ludzie nie chcą być dorosłymi, nie mają w życiu możliwości doświadczać kamieni milowych w drodze ku dorosłości i odpowiedzialności. Za randkę uważają spotkanie się z drugą osobą i rozmowę na żywo lub pójście do sklepu, kiedy dziewczyna robi zakupy a chłopak idzie za nią i takich przykładów w książce jest mnóstwo. Zасыpanie z telefonem i budzenie się przy telefonie, częsty brak snu, czekanie na polubienie swojego zdjęcia, związany z niepokojem i lękiem. W dzisiejszych czasach do samobójstwa wystarczy telefon, dostęp do Internetu i hejt ze strony rówieśników. Notowany jest spadek zabójstw wśród nastolatków, ale zwiększenie depresji i samobójstw. Nie chodzi o wyeliminowanie urządzeń elektronicznych, ale ważny jest sposób korzystania i czas spędzony w mediach społecznościowych.

Jakie Święto
obchodzimy 2
lutego?

Kogo ofiarowali
w świątyni
Maryja z

Jak nazywa się
świeca którą trzyma
Maryja w ręku?

**Odpowiedz na pytania i
przynieś do kościoła 23
lutego na Msze o 10.30**

Caritas Polska jest instytucją pomocową Kościoła katolickiego i od 2004 roku posiada status organizacji pożytku publicznego (KRS 0000198645).

Zalążki jej istnienia sięgają lat 20-30 XX wieku, gdy funkcjonowała jako związki Caritas. Po II wojnie światowej działalność Caritas została zabroniona na ponad 40 lat. Organizacja odrodziła się dopiero po zmianie ustroju, w 1990 roku. W latach 90. Caritas Polska w niczym nie przypominała obecnej, nowoczesnej organizacji. Ogromne potrzeby i przemiany społeczno-gospodarcze przyspieszyły rozwój instytucjonalny. Ośrodki Caritas w całej Polsce zaczęły wydawać potrzebującym darmowe posiłki. W lipcu 1997 roku miała miejsce powódź stulecia, w efekcie której w Caritas zorganizowano całodobową pomoc powodzianom.

Z czasem Caritas Polska zaangażowała się w międzynarodowe działania pomocowe, zaczynając od transportów humanitarnych dla Chorwacji w trakcie wojny na Bałkanach, czy pogrążonej w konflikcie zbrojnym Czeczenii. W tamtym czasie akcje pomocowe były doraźne i krótkotrwałe. Dziś, oprócz działań interwencyjnych, Caritas realizuje programy długofalowe, których głównym celem jest wsparcie beneficjentów w usamodzielnieniu się.

Każdego dnia niesiemy pomoc w Polsce i na świecie. Koordynujemy ogólnopolskie programy i wspieramy w codziennej działalności Caritas diecezjalne, które są pełni autonomicznymi podmiotami. Jedną z nadrzędnych wartości Caritas Polska jest dobre i efektywne zarządzanie oraz podejmowanie etycznego działania. Jako część konfederacji Caritas Internationalis, wdrożyliśmy Standardy Zarządzania Caritas Internationalis (CIMS) i działamy w oparciu o szereg wewnętrznych polityk i procedur gwarantujących zachowanie najwyższych standardów.

Transparentność Caritas Polska potwierdzona została wysoką oceną sprawozdania finansowego, uzyskaną w ramach niezależnego badania przeprowadzonego przez firmę audytorską **Grant Thornton**. Na tle innych organizacji Caritas Polska została uznana za najlepiej rozliczającą się OPP.

Caritas Polska współpracuje z 45 Caritas diecezjalnymi w Polsce oraz zgromadzeniami zakonnymi, administracją państwową i samorządową, organizacjami społecznymi i wyznaniowymi, sektorem biznesowym oraz wszystkimi ludźmi dobrej woli. W działania angażuje się około **20 000 pracowników i 60 000 wolontariuszy**. Pozwala to na pomaganie przez 365 dni w roku i towarzyszenie potrzebującym w każdym wieku. Wspieramy dzieci i młodzież, seniorów, migrantów i uchodźców, a także osoby wykluczone społecznie – w kryzysie bezdomności czy trudnej sytuacji życiowej.

W całym kraju Caritas prowadzi ponad **1600 placówek**, które często są drugim domem dla ludzi w potrzebie. To m.in. ponad 350 punktów dystrybucji żywności, 98 świetlic terapeutycznych, 73 placówki warsztatów terapii zajęciowej, 67 jadłodajni, 45 okien życia, 33 schroniska dla bezdomnych, 26 łazni, 18 domów matki i dziecka, 16 noclegowni, 12 ogrzewalni, 10 zakładów aktywności zawodowej czy 9 poradni rodzinnych.

Informacje pochodzą z oficjalnej strony internetowej caritas Polska. Dane z nagłówka dotyczą roku 20215

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

3.II - 09. II

<p>PONIEDZIALEK 03.02.2025</p> <p>Wspomnienie św. Błażeja</p>	<p>7:00 - za ++ rodziców Karola i Bronisławę Jaworskich oraz + siostrę Marię Jaworską, + męża Piotra Najbora</p> <p>8:30 - za + Rafała Słotwińskiego</p> <p>18:00 - w intencji wynagradzającej za grzechy przeciw Eucharystii od Parafian</p>
<p>WTOREK 04.02.2025</p> <p>Dzień Powszedni</p>	<p>7:00 - za + Annę Ziętek - Ostrowską od Andrzeja Anzorge z rodziną</p> <p>8:30 - za + Stanisławę Suchy od rodziny Każdoń</p> <p>18:00 - za + Jana Kobusa od Renaty i Andrzeja Konieczny z Bier</p>
<p>ŚRODA 05.02.2025</p> <p>Wspomnienie św. Agaty</p>	<p>7:00 - w intencji Małgorzaty o szczęśliwe rozwiązanie</p> <p>8:30 - za + ojca Jana Taciaka i ++ z rodziny</p> <p>17:30 - <i>Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy</i></p> <p>18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy</p>
<p>CZWARTEK 06.02.2025</p> <p>Wspomnienie św. Pawła Miki i towarzyszy</p>	<p>7:00 - za + Marie Lapczyk od mieszkańców bloku nr.3 os. Manhattan</p> <p>8:30 - za + Stanisława Mendrek od przyjaciół z firmy INWEST</p> <p>17.30 - <i>Nabożeństwo w intencji nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych oraz księży pracujących i pochodzących z naszej Parafii</i></p> <p>18:00 - w intencji nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych</p>
<p>PIĄTEK 07.02.2025</p> <p>Dzień powszedni</p>	<p>7:00 - w intencji czcicieli Najświętszego Serca Pana Jezusa</p> <p>8:30 - za + Andrzeja Romana od Moniki Guzy z rodziną</p> <p>17:30 - <i>Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa</i></p> <p>18:00 - za dusze czyścowe szczególnie z rodzin Apostolstwa pomocy duszom czyścowym</p>
<p>SOBOTA 08.02.2025</p> <p>Wspomnienie św. Józefiny Bakhity</p>	<p>7:00 - za + Henriettę Skora - Mojeścik od synów z rodzinami</p> <p>8:30 - za + Jerzego Biłko od Leszka z rodziną</p> <p>18:00 - za + Arkadiusza Krzempek oraz jego + matkę Halinę</p>
<p>NIEDZIELA 09.02.2025</p> <p>V NIEDZIELA ZWYKŁA</p>	<p>7:30 - w intencji Ryszarda w 65 r. urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej.</p> <p>9:00 - w intencji Krzysztofa i Teresy z okazji urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej.</p> <p>10:30 - za + Romana Łukosza w 3 r. śm</p> <p>12:00 - za + Jana Kobusa od córki Katarzyny z rodziną</p> <p>17:30 - <i>Nieszpory</i></p> <p>18:00 - za + Stanisława Mendrek od córki z rodziną</p>

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

10.II - 16.II

PONIEDZIAŁEK 10.02.2025 Św. Scholastyki	7:00 - za + Franciszka Kostkę od Krystyny Błachut z Pierśca 8:30 - za + Józefa Węglorza od sąsiadów bloku nr. 7 Os. Centrum 18:00 - za + Renatę Ciszewską od dyrekcji i grona pedagogicznego Gimnazjum nr.1 w Ustroniu
WTOREK 11.02.2025 NMP z Lourdes	7:00 - za + Henryka Kanie od pracowników SU ELEKTRON 8:30 - w intencji ojczyzny, ojców redaktorów i Radia Maryja 18:00 - za ++ rodziców Zofie i Pawła Bajorków
ŚRODA 12.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - za + Stanisława Mendrek od przyjaciół z firmy Olejnik 8:30 - w intencji rodzin: Jankowskich, Żegalskich i Gradolewskich dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. O życie wieczne dla ++ z tych rodzin 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy
CZWARTEK 13.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - za + Ludwika Gołąbek i żonę Genowefę 8:30 - za + siostrzeńca Grzegorza, żonę Iwonę, oraz + jego mamę Elżbietę 18:00 - za + Irenę Kubowicz, męża Józefa i syna Andrzeja
PIĄTEK 14.02.2025 Święto św. Cyryla i Metodego	7:00 - Za + Józefa Kiernickiego od Marty i Antoniego Iskrzyckich 8:30 - za + Władysława Niemiec od Joanny i Sebastiana Husar 18:00 - za + Miłosława Krężeloka i jego rodziców
SOBOTA 15.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - za + Renatę Ciszewską od dyrekcji i pracowników Regionalnego ośrodka Kultury w Bielsku Białej. 8:30 - za + Jana Janotę od Zarządu Cechu Rzemieślników i Przedsiębiorców z Cieszyna 18:00 - za ++ rodziców Marie i Zbigniewa
NIEDZIELA 16.02.2025 VI NIEDZIELA ZWYKŁA	7:30 - za + Jana Palowicza na pamiątkę urodzin oraz ++ Józefa i Józefę Heczko 9:00 - w intencji Urszuli z okazji 70 r. urodzin, dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. 10:30 - w intencji Eweliny z okazji urodzin oraz męża Michała i dzieci Tobiasza i Tomaszka dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. 12:00 - w intencji Michała z okazji 7 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. 17:15 - <i>Nieszpory</i> 18:00 - za + Andrzeja Romana od Jacka Góry z rodziną

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

17.II - 23.II

<p>PONIEDZIAŁEK 17.02.2025 Dzień Powszedni</p>	<p>7:00 - za + Franciszka Kostkę od rodziny Bouszel 8:30 - za + Henryka Kanię od firmy ALMI 18:00 - za + Stanisławę Suchy od rodziny Jagosz</p>
<p>WTOREK 18.02.2025 Dzień Powszedni</p>	<p>7:00 - za + Józefa Kiernickiego od Ewy i Agaty Kiernickiej 8:30 - za + Jadwigę Menes oraz + Mariana Menes od Urszuli, Haliny i Jolanty 18:00 - za + żonę Annę Babik oraz ++ rodziców z obu stron</p>
<p>ŚRODA 19.02.2025 Dzień Powszedni</p>	<p>7:00 - za + Andrzeja Kiznara i Stanisława Kocjana oraz + Jana Poloczka i Zuzanne Poloczek 8:30 - za + Cecylię Stonawską w 2 r.śm 17:30 - <i>Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy</i> 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy</p>
<p>CZWARTEK 20.02.2025 ŚWIĘTYCH HIACYNTY I FRANCISZKA</p>	<p>7:00 - za + Stanisława Mendrek od Katarzyny i Dariusza Wrona 8:30 - za ++ z rodziny Kuczera, + Zbigniewa Legierskiego 18:00 - o Boże błogosławieństwo i łaski dla rodziny Łuka</p>
<p>PIĄTEK 21.02.2025 Wspomnienie św. Piotra Damianiego</p>	<p>7:00 - za + Jerzego Biłko od pracowników przedszkola nr.7 w Ustroniu 8:30 - za + Henryka Kanię od rodziny Śliwka i Woszek 18:00 - za + Jana Kobus od córki Anny z rodziną</p>
<p>SOBOTA 22.02.2025 Święto Katedry św. Piotra</p>	<p>7:00 - za + Władysława Niemiec od Marzeny i Zbigniewa Szczotków 8:30 - za + Stanisławę Suchy od rodziny Łazarz 18:00 - w intencji Piotra z okazji 30 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej.</p>
<p>NIEDZIELA 23.02.2025 VII NIEDZIELA ZWYKŁA</p>	<p>7:30 - za ++ Marię i Wiktora Ceglarsz 9:00 - ++ braci Zygmunta, Fabiana oraz Wiesława Pietrusiewicz 10:30 - za + Helenę Dolczewską na pamiątkę 100 urodzin 12:00 - Chrztzy: Roczki: Kopczyńska Helena, Podzorski Mateusz 17:15 - <i>Nieszpory</i> 18:00 - za + Stanisława Mendrek od syna z rodziną</p>

INTENCJE MSZY ŚWIĘTYCH

24.II - 02.III

PONIEDZIAŁEK 24.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - za + Józefa Kiernickiego od Justyny Iskrzyckiej 8:30 - w intencji Seniorów naszej Parafii 18:00 - za + Henryka Kanie od pracowników firmy KOWALIK
WTOREK 25.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - za + Jana Janotę od Teresy i Jana Starzyk 8:30 - za ++ Zygmunta Krześciaka, Pawła Rusa, ++ rodziców 18:00 - za + Renatę Ciszewską od Zespołu Regionalnego Istebna
ŚRODA 26.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - z okazji urodzin Janusza Rozmusa, dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. 8:30 - za + Franciszka Kostkę od Teresy i Eugeniusza Dorda z rodziną 17:30 - <i>Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy</i> 18:00 - w intencji czcicieli Matki Bożej Nieustającej Pomocy
CZWARTEK 27.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - 8:30 - za + Wiesławę Sikora od rodziny Mojeścik 18:00 - za + Władysława Niemiec od przyjaciół z ulicy 3 maja
PIĄTEK 28.02.2025 Dzień Powszedni	7:00 - 8:30 - za + Józefa Węglorza od chóru Ave 18:00 - za + Gizelę Witoszek od Marii na pamiątkę urodzin
SOBOTA 01.03.2025 Dzień Powszedni	7:00 - w intencji czcicieli Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny 8:30 - za + Henryka Kanie od żony Urszuli 18:00 - za + Mariannę i Henryka Szczotków, ++ rodziców i rodzeństwo
NIEDZIELA 02.03.2025 VIII NIEDZIELA ZWYKŁA	7:30 - za żyjących i ++ członków Żywego Różańca 9:00 - za ++ rodziców Wiktora i Wandę Stempin oraz ++ rodzeństwo i córkę Wioletę 10:30 - za + Jana Kobusa od rodziny Waszek 12:00 - w intencji Iwony z okazji 50 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej. 17:15 - <i>Nieszpory</i> 18:00 - w intencji Alicji z okazji 55 rocznicy urodzin dziękując za otrzymane łaski z prośbą o Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej.

W tym miesiącu rozważymy fragment opowiadający o uzdrowieniu paralityka nad sadzawką przy Owczej Bramie (J 5).

Uważa się, że sadzawka Betesda była pogańskim miejscem uzdrowienia, poświęconym ku czci Eskulapa. Według niektórych świadectw czasami Anioł Pański zstępował do niej i poruszał wodę, a pierwszy, kto do niej wszedł, był uzdrowiony. Jezus przychodzi tam do paralityka, który zapytany “Czy chcesz stać się zdrowym?” odpowiada wymijająco - żali się, że nie ma nikogo, kto by mu dopomógł w uzyskaniu uzdrowienia. Jego sytuacja kontrastuje z wydarzeniami opisanymi w ewangeliiach synoptycznych, gdzie paralityka spuścili przez dach do Jezusa jego przyjaciele.

Paraliż chorego spod Owczej Bramy trwał już 38 lat - tyle, ile izraelici spędzili w Kadesz Barnea podczas wędrówki przez pustynię do Ziemi Obiecanej, co było karą za ich nieufność. Jeżeli zinterpretujemy paraliż jako skutek choroby duszy, grzechu, wówczas rzeczywiście nie ma człowieka, który mógłby w tym dopomóc w uleczeniu z niego, z wyjątkiem Chrystusa, który właśnie przyszedł do owego chorego.

Słowo “wstań”, którego używa Jezus, przypomina polecenie wydane córce Jaira, kiedy ją wskrzeszał. Takiego samego czasownika używa Jan w wersecie 21., gdzie mowa o wskrzeszeniu umarłych. Jezus nie tyle przywraca paralitykowi zdrowie, co budzi go do życia. Wzywa do wzięcia swojego łoża, czyli wzięcia odpowiedzialności za swoje życie, nadaje mu sprawczość, której do tej pory był pozbawiony.

„Po górach dolinach...”

Dane kontaktowe: ul. I. Daszyńskiego 15; 43-450, Ustron

Telefon: 33 854 24 49 **E-Mail:** parafiaustron@gmail.com

Kancelaria: wtorek i czwartek: 9:00 – 10:00; poniedziałek, środa i piątek: 16:30 – 17:30

Strona parafialna: parafiaustron.pl **Facebook:** [facebook.com/klemensustron](https://www.facebook.com/klemensustron)

Ofiary wspierające działalność Kościoła można wpłacać na numer konta. Za wszystkie ofiary serdecznie Bóg zapłać.

Numer konta: **14 1050 1096 1000 0001 0395 1596**